

Sygn. akt IV U 20/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR (del) Jacek Liszka**

po rozpoznaniu w dniu 14.01.2014 roku w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania W. W. - zawierającego także wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu -

od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 15.10.2013 roku

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

postanawia

1. **umorzyć postępowanie,**
2. **oddalić wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 15.10.2013 r. ZUS ustalił W. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.11.2013 r. do 31.10.2015 r. odmawiając przy tym uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy. Decyzja ta została wydana na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 1.10.2013 r. w którym uznano, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31.10.2015 r., lecz nie jest całkowicie niezdolny do pracy. W dniu 7.11.2013 r. do organu rentowego wpłynął sprzeciw ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS i sprawa została przekazana do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 3.12.2013 r. ustaliła, iż ubezpieczony jest trwale, częściowo niezdolny do pracy, nie uznając go przy tym za całkowicie niezdolnego do pracy.

W związku z powyższym ZUS wydał nową decyzję z dnia 10.12.2013 r. przyznającą odwołującemu na stałe rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy i odmawiając mu renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Jednocześnie uchylona została decyzja z dnia 15.10.2013 roku

W. W. w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 15.10.2013 r. zawarł wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu uzasadniając, iż nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego siebie i rodziny

Sąd rozważył, co następuje:

Wszczynające postępowanie sądowe odwołanie od decyzji organu ubezpieczeniowego pełni rolę pozwu (por. postanowienie SN z dnia 19.06.1998 r., II UKN 105/98, OSNAPiUS 1999/16/529). Stosownie do treści art. 355 §1 kpc Sąd umarza postępowanie, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub gdy wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie, wobec przedstawionego powyżej stanu faktycznego, nie może być jakichkolwiek wątpliwości, iż W. W. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 15.10.2013 roku oraz, że decyzja ta została przez ZUS uchylona w nowej decyzji z dnia 10.12.2013 roku. Rozpoznawanie więc tego odwołania, badanie czy zaskarżona decyzja była zasadna i zgodna z prawem, czy odwołanie zasługiwało na uwzględnienie jest obecnie niecelowe – w rozumieniu art. 355 § 1 kpc – albowiem zaskarżona decyzja została uchylona i formalnie nie wywołuje jakichkolwiek skutków prawnych. Brak jest natomiast podstaw do potraktowania wniesionego odwołania jako odwołania od decyzji z dnia 10.12.2013 roku. Odwołanie od decyzji nie może być bowiem skutecznie wniesione jeszcze zanim ta decyzja została wydana.

Nadmienić należy jednak, iż takie rozstrzygnięcie w żaden sposób nie pozbawia ubezpieczonego prawa skierowania sprawy do Sądu celem kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia sprawy o rentę. Wydana bowiem dnia 10.12.2013 roku decyzja odmawiająca przyznania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy podlega normalnemu tokowi zaskarżenia. Jest ona zaskarżalna. Powinna więc zostać, jeżeli nie zostało to jeszcze uczynione, doręczona ubezpieczonemu. W terminie miesiąca od jej doręczenia W. W. będzie mógł wnieść od niej odwołanie (art. 477⁹ kpc).

Z kolei wniosek odwołującego się o ustanowienie pełnomocnika z urzędu należy uznać za niezasadny i niezasługujący na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z art. 117 § 1, 2 i 5 kpc sąd ustanawia adwokata lub radcę prawnego, gdy jego udział w sprawie uzna za potrzebny a strona wykaże, iż nie może ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego swojego i rodziny.

Udział adwokata (radcy prawnego) w sprawie jest potrzebny wtedy, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych, a sprawa jest skomplikowana pod względem prawnym lub faktycznym (zob. wyrok SN z dnia 16.09.1998 r., II UKN 214/98, OSNAP 1999/ 18/593; postanowienie SN z dnia 03.06.1974 r., II CZ 94/74).

W niniejszej sprawie wskazane powyżej okoliczności nie zachodzą. Jak wynika z dołączonego do odwołania oświadczenia sytuacja materialna odwołującego się nie jest co prawda bardzo dobra, ale posiada on stały miesięczny dochód.

Nawet jednak gdyby przyjąć, iż stan rodzinny i majątkowy kwalifikuje odwołującego do ustanowienia pełnomocnika z urzędu to i tak - w ocenie Sądu – nie został spełniony drugi warunek od którego takie ustanowienie zależy tj. uznanie udziału profesjonalnego pełnomocnika za potrzebny. Sprawa o rentę nie należy do szczególnie skomplikowanych pod względem prawnym lub faktycznym. Odwołujący nie jest także osobą nieporadną i mającą trudności z samodzielnym dokonywaniem czynności procesowych. Złożone przez niego odwołanie zostało zredagowane prawidłowo tak pod względem formalnym jak i merytorycznym. Ponadto abstrahując od powyższych uwag trzeba podkreślić, iż ustanowienie pełnomocnika z urzędu stało się obecnie zbędne z uwagi na umorzenie niniejszego postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, orzekł jak w sentencji.